

PYJE (1) *sb n*

sg [*N pyje.*] ◊ *G pyj(a).*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Męski narząd płciowy: IEdnemu przyrodzenie śnadź było vpádło/ [...] Drugi przed nim poćichu nápifał beftia/ [...] Ten [odpowiadając na protest] rzekł/ łácnoć odmienić/ [...] Zmázał t/ napifał p [tj. zmienił „bestyja” w „bez pyja”] RejFig Cc2v.

[W porównaniu: Aż go ktoś śpiącego, żartując, odkryje: Aliści u Pasia, jak u szkapy, pyje. SzarzPoezje 66.]

LW